

nomskih pojavov v večini primerov zelo stabilno osnovno smer razvoja v nekem obdobju in to zaradi svojih inherentnih kumulativnih karakteristik. Če uporabljamo metode ekstrapolacije trenda v primerih, ko dosedanja smer razvoja ni bistveno drugačna od dejstva prihodnje smeri, bodo napovedi na osnovi ekstrapolacije zadovoljive. Ravno to dejstvo pa je omogočilo široko uporabo metode. Metoda ekstrapolacije trenda je v splošnem uporabna vedno takrat, ko je vsebinska analiza pojava pokazala, da se bo pojav razvijal v vsaj približno dosedanji smeri.

2) Barometerska metoda

Te metode so direktna aplikacija simptomatične strategije napovedovanja. Metode forsirajo uporabo statističnih indikatorjev kot so npr. izbrane časovne metode, katerih razvoj predstavlja indikator (barometer) sprememb pri drugih pojavih.

V glavnem gre za dva osnovna načina uporabe barometerskih metod: ali na osnovi vodilnih časovnih vrst, ali pa na osnovi tkim. indeksov pritiska (pressure indexes). V ZDA je npr. NBER postavil sistem treh tipov indikatorjev in sicer

- vodilne indikatorje
- koincidenčne indikatorje
- indikatorje odloga.

Pri napovedovanju so največ uporabljali vodilne in koincidenčne indikatorje, vendar tudi njihova praktična uporabnost ni velika predvsem zaradi naslednjih dejstev:

- a) koincidenčni indikatorji niso vedno konsistentni v gibanju, torej lahko koincidenca med dvema ali več pojavi, ki so osnova tem indikatorjem, v nekem obdobju preneha ali se tako zmanjša, da so kot indikatorji neuporabni;
- b) v vsakem posebnem primeru ni mogoče ugotoviti, ali sprememba smeri razvoja časovne vrste, ki je bila izbrana kot vodilni indikator, predstavlja nova zakonitost v njenem razvoju, ali pa je prišlo do odstopanja od dosedanje smeri razvoja predvsem zaradi slučajnih vzrokov, ki so iz stališča uporabe vrste kot vodilnega indikatorja nepomembni. Dokončno sodbo o vzrokih za nastalo spremembo lahko izrečemo šele po preteku